

maa være mig tilladt at sige mine ærede Colleger i hiint Udvalg, at de ikke handle klogt ved at trække for store Bæker paa alle de fortræffelige Ideer og Forslag, som de sidde inde med i deres Hjertes, thi det kunde være, at det var Løfter, som de ikke kunde indfri. Det Forslag, der her i denne Sag figureerer som det andet Vædringsforslag, er imidlertid blevet omhyggelig overveiet i Udvalget; man kan jo sommeitider udrette ligesaa meget i kort som i lang Tid, og jeg tør sige, at med Hensyn til de egentlige Skatteregler har jeg idetmindste Intet at tilføie, og der er heller ikke blevet anført Noget, som ikke har fundet Optagelse i Lovforslaget, og af det andet Thing er blevet anseet som Forbedring i samme, naar jeg alene undtager det Skattebeløb, som deels skulde begrunde en fuldstændig Skattefrihed, deels med det hele eller det halve Beløb komme til Afgang høiere oppe i Scaalen; det er den eneste af de foretagne Forandringer, hvorpaa jeg for mit Vedkommende har lagt Bægt. Hvad derimod angaaer Maskineriet, da blev der vel ogsaa der foretaget Forandringer, som jeg anseer for Forbedringer, Forandringer, som deels ere antagne, deels ikke antagne af det andet Thing, men der vil jeg indrømme, at der har været Forslag, som ikke kunde komme til Afgjørelse nu, fordi de vilde forudsætte en dybere og fuldstændigere Behandling af det Hele. Men desuagtet har hele Udvalget ikke havt mindste Betænkelighed ved at udtale — og denne Udtalelse kom fra den ærede Ordfører og ikke fra mig —, at det hele Maskineri dog er et vel gennemtænkt Arbejde, som fortjener Paaskjønnelse. Med Hensyn altsaa til, hvad der skal være skattepligtigt, og hvad der skal være fritaget, Reglerne og Udtrykkene derfor, troer jeg, det maa siges, at Sagen har fundet af den Behandling i Udvalget, som den kunde have ventet, selv om vi havde siddet over den i Maanedes, og med Hensyn til det Andet have vi ialfald erkjendt, at det var Noget, der burde sættes paa Prøve, og derfor siger jeg: om Loven skal gjælde for een eller for to Skatteligninger, er for mig en Sag af mindre Bigtighed. Derfor vi kun vedtog den til at gjælde for een Skattetermin, og deri saa atter kom en

Nødvendighed for at skaffe nye Indtægter gennem en Indkomstskat; saa troer jeg ikke, at Rogen vil kunne tilbagevise den Sætning, at inden man gav sig til væsentlig at omarbejde Systemet, maatte det have staaet en alvorlig Prøve, og at en saadan kunde det ikke siges at have staaet den første Gang, fordi det er et heelt nyt Maskineri, som til sin Udførelse forudsætter en Medvirken af et meget stort Antal Personer ligesaa de enkelte Skattepligtige med Hensyn til Selvangivelse og de Oplysninger, der i saa Henseende skulle frem, til Communerne, i hvis Haand Skatteligningen væsentlig er lagt, og de mangfoldige Skattecommisfaires, som her skulle træde i Virksomhed. Det er altsaa meget let at forudsæe, at der den første Gang, hele dette Maskineri skal bruges, kan fremkomme mange Ulemper, som kunne og ville blive rettede, saa at virkelig det hele System først har staaet sin Prøve, naar det er prøvet to Gange. Jeg siger, denne Tanke er saa sund og saa naturlig, at selv om vi nu vedtog Loven kun for een Skatteligning, vil, naar vi senere faae Skatteloven forelagt maaskee ordret uforandret, den Paastand, at man ikke kan give sig til at gjøre Systemet om, inden det har gennemgaaet en anden Prøve, som først kan blive den afgjørende, ikke let kunne afvises. Det Væsentligste, der deraf kunde følge, er ganske vist, at vi fik hele denne uhyggelige Discussion op igjen i et maaskee uoversæeligt Omfang, hvilket man undgaaer ved nu at afgjøre Sagen for to Skatteligninger; i Realiteten derimod vil derved ganske sikkert Intet være forspildt, men heller intet Væsentligt opnaaet.

Hvad det første Vædringsforslag angaaer, da er det min fulde Overbeviisning, at det er ganske det samme som et Forslag til Lovens Forfastelse, og jeg vilde da langt foretrække som en mere aaben og mandig Udtalelse at stemme imod Lovens Overgang til tredje Behandling, thi det forekommer mig at være klart, at det baade for dette og det andet Thing vil staae som en fuldstændig Modbydelighed, om vi nu, efterat vi ere naaede til den yderste Termin, Rogen i sine Tanker har sat for denne Sessions Varighed, skulde til at begynde forfra og discutere Pro-